

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Novosel Petar god.

UTORAK -sv. Bartol- 7.30 + Stanković Jelena i Marinko

SRIJEDA-kapelica-7.30 + Vugrinec Jakob i obitelj

ČETVRTAK -7.30 + Sekić Niko god. i roditelji

PETAK - 7.30 + Mišak Ivan, Jelena i obitelj

SUBOTA - 19.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA - 22. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Domiter Ivica, Lacko Stjepan i Dragica

11.00 + Perši Ana god. i Stjepan

Dječji zbor - četvrtak u 19.30

H	U	D	A	J	I	R	A	M	A
E	R	U	V	A	B	U	LJ	L	V
NJ	A	B	O	K	O	S	E	V	T
E	D	P	I	A	G	J	J	J	I
S	O	U	K	B	D	A	D	E	L
A	S	T	S	A	L	A	E	R	O
P	T	U	R	S	V	I	N	A	M
S	S	B	C	I	V	K	J	R	K
I	O	A	E	M	M	T	R	A	R
D	P	J	E	S	M	A	A	C	V

Potraži: ISUS, PUT, MOLITVA, POST, MISA, NEDJELJA, LJUBAV, DOBRA DJELA, NADA, SPASENJE, RADOST, MARIJA, MIR, KRV, PJESMA, VJERA, BIBLIJA, DUH, OKO, SRCE, CRKVA, BOG.

Rješenje:

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk. kolovoz, 2010. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina II.

broj 39 (91)

22. kolovoza 2010.

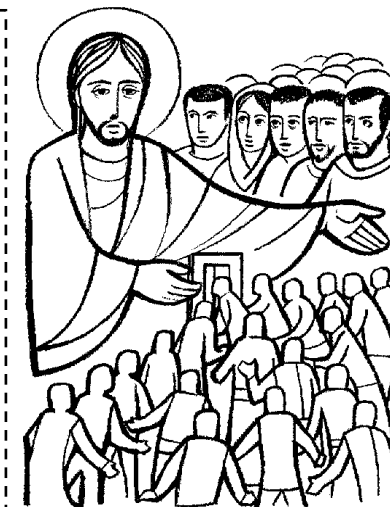
21. NEDJELJA KROZ GODINU

Tko će se spasiti?

Gospodine, i mi smo u napasti da Te pitamo: "Je li malo onih koji se spašavaju?"

A ipak, čini mi se da je Tebi važnije pitanje: "Jesam li ja među onima koji se spašavaju? Shvaćam li ja ozbiljno i izazovno ponudu Tvoga spasenja? Jesam li ja spašen?"

Nije dovoljno samo govoriti: "Mi smo s tobom jeli i pili, s tobom smo drugovali po trgovima, tebe smo slušali, bili smo na misi svake nedjelje, obavljali smo redovito svoje svakodnevne molitve." Da, Isuse, vjerujem i osjećam: nije dovoljno uhodano *practicirati vjeru*, nije dovoljno redovito primati sakramente, nije dovoljno znati napamet evanđelje, nije dovoljno... Ti želiš više od toga. Želiš da se borim, želiš da potražim uska vrata žrtve i samoprijegora, želiš u životu i radu više oduševljene ljubavi, više zanosa srca i duše, više žara i hrabrosti. Isuse, želim Te ljubiti bez traženja prava na nagradu. Htio bih Ti reći da je moja najveća nagrada upravo to što Te smijem upoznati, što Te smijem ljubiti, što smijem biti pokraj Tebe, što Ti smijem služiti.

Zborna molitva

Bože, ti ujedinjuješ srca vjernih da isto hoće i za istim teže.
Daj narodu svome da ljubi što ti zapovijedaš i želi što ti obećavaš te u nestalnosti zemaljskog života onamo smjera naše srce gdje su prave radosti.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Neki je Židov Isusu postavio konkretno pitanje: „Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?“ Naime, Židovi onoga vremena su smatrali da će se svi oni spasiti samim tim što su sinovi Abrahamovi, baštinici Božjih obećanja. A svima ostalima, poganima, nebeska vrata će biti zatvorena.

Isus je vjerojatno šokirao sve Židove svojim odgovorom prije svega jer nije potvrdio njihovo razmišljanje, njihova očekivanja. Isus ne odgovara nikakvim brojkama, nego sve svoje slušatelje upozorava da je spasenje najozbiljnije životno pitanje za svakog čovjeka. I svaki se čovjek treba jako truditi kako bi to spasenje i postigao.

Gospodin upozorava Židove da im kod Boga neće koristiti to što su potomci pravednih patrijarha: Abrahama, Izaka i Jakova. Isto tako im neće pomoći ni to što su bili svjedoci njegovih riječi i djela. Za spas njihovih duša su bitni samo njihova vjera i njihova dobra djela, njihova ljubav prema Bogu i bratu čovjeku. A mnogim je Židovima upravo te ljubavi nedostajalo i zato ih Isus upozorava: mnogi će ostati vani, mnogi neće moći ući na uska vrata.

Vjerujem da i sve nas danas zanima pitanje: tko će se spasiti? I nama bi danas Isus slično odgovorio kao i Židovima. I mnogi među nama si danas umišljaju da će se spasiti samim tim što su kršteni, što su vjenčani u crkvi, što su upisani u crkvene matice, što koji puta godišnje dođu u crkvu. Misle da im je Bog osigurao sve bez njihove muke i njihovog truda, bez odricanja i žrtve. Mnogi žele dobiti sve, a da ne ulože ništa.

No, u životu se ništa ne dobiva besplatno, pa tako ni spasenje. Sve što u životu postizemo trebamo platiti radom, žrtvom i odricanjem. Isusovo upozorenje trebamo shvatiti sasvim ozbiljno. Mnogi će se na kraju života iznenaditi, neće moći ući u kraljevstvo Božje. Ne zato što bi tako htio Bog, što bi ih Bog osudio. Ne, Bog nikoga ne osuđuje. Svaki se čovjek osuđuje sam već ovdje na zemlji. Svaki naš postupak, svaki naš korak određuje smjer kojim ćemo krenuti.

Isus nas danas samo potiče da ne klonemo na našem životnom putu, da budemo uporni i ustrajni u činjenju dobrih djela. I neka nam uvijek odzvanjaju u ušima i u srcu ove Isusove riječi: „Trudite se! Budite uporni i ustrajni! Ja sam s vama!“ A ako je On s nama, onda se nemamo čega bojati.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

BEN I PALMA

Ben je bio teška i neprilagodljiva osoba. Sve što je bilo lijepo i dobro želio je uništiti. Zatekao se jednom usred pustinje. Bila je tu mala oaza gdje je rasla ljupka palma. No, Benu se činila ružnom. Razmišljao je kako bi je uništio. Položio je težak kamen među palmino lišće i zadovoljan svojim djelom nastavio put pustinjom. Mala je palma trpjela pod težinom kamena i željela se osloboditi tereta. Ali se kamen dobro smjestio i nije se dao ni pomaknuti s tog ugodnog mjesta. Prošle su godine. Zbog teškog kamena koji ju je pritiskao palma je bila prisiljena duboko pustiti svoje korijenje. Na svoju radost, u dubini je pronašla vodu. Hranjena živom vodom i toplim suncem, mala je palma izrasla u veliko drvo. Zamislimo da je Ben nakon niz godina opet bio u prolazu i potražio osušeno drvo. No, nije ga našao. Odjednom mu lijepa, velika palma kaže: *Ben, hvala ti za teški kamen koji si stavio među moje grane. Zbog njega sam postala tako velika i lijepa!* Jer da nije bilo kamena koji je pritiskao palmu, ona ne bi toliko izrasla.

DVA ZIDARA

Prvi zidar: Po cijele dane slažem cigle jednu na drugu. Dolazim ujutro na posao i slažem cigle sve do odmora za ručak. Nakon ručka ponovno slažem cigle do kraja radnoga vremena. Jedino zadovoljstvo na poslu je kada dobijem plaću za taj mjesec.

Drugi zidar: Ja gradim kuće. Svaki dan mislim na ljude koji će u njima stanovati. Mislim kako će biti radosni kad prvi put ugledaju svoj novi dom. Mislim o djeci koja će u njima rasti. Mislim o generacijama koje će ih uređivati i smatrati svojim domom. Ja ne gradim kuću, ja gradim nekome DOM.

Razmisli: Što ti gradiš?

KUĆA MIRA

Otac je sa sinčićem zastao u muzeju pred jednom slikom. Zvala se KUĆA MIRA. Mališan je pomno motrio sliku i glasno razmišljao. - *Oče, slikar je zaboravio naslikati kvaku na vratima. Kako će mir ući u ovu kuću?* Otac, začuđen, odgovori: - *Možda slikar hoće reći ovo: Mir u kuću ulazi tek onda kad mu mi iznutra otvorimo vrata.*